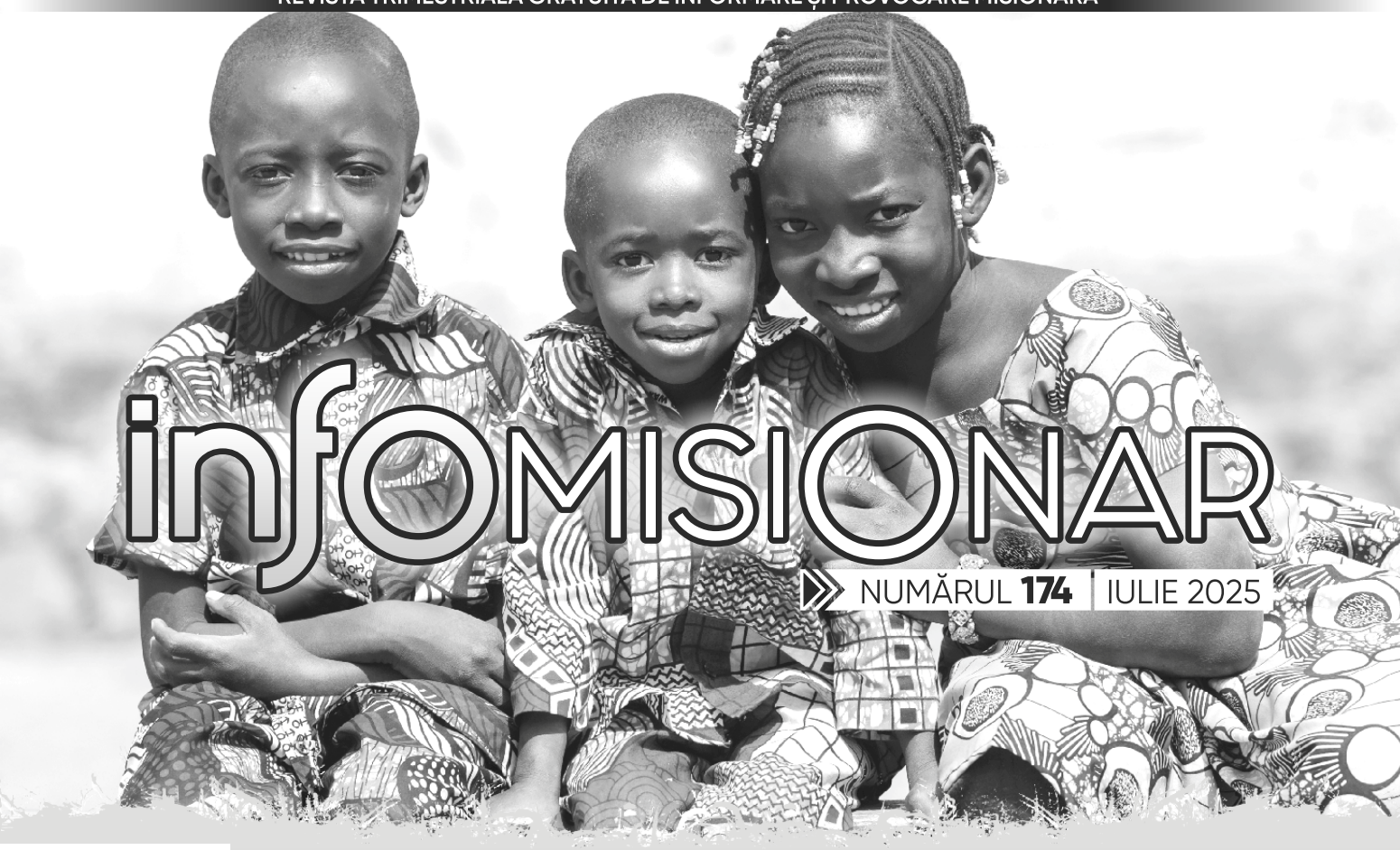
REVISTĂ TRIMESTRIALĂ GRATUITĂ DE INFORMARE ȘI PROVOCARE MISIONARĂ

infoMISIONAR

NUMĂRUL **174** | IULIE 2025

Editorial Fii un mijlocitor!

Istoria misiunii creștine este plină de exemple care ne arată că marile biruințe spirituale nu sunt doar rezultatul activității de pe teren, ci și al unei susțineri continue din partea bisericilor de acasă. Printre aceste exemple, se distinge cazul misionarului James O. Fraser (1886–1938), care a slujit poporul Lisu în regiunile muntoase ale Chinei de început de secol XX.

Relatările sale, consemnate în volumele „Dincolo de munți” și „Rugăciunea credinței”, sunt mai mult decât mărturii de pe câmpul de misiune. Sunt lecții concrete despre puterea rugăciunii colective și rolul esențial al bisericii care trimite și susține misionari.

Ajuns printre triburile Lisu, Fraser s-a confruntat cu obstacole majore: o limbă dificilă, condiții aspre, opoziție spirituală și o cultură profund diferită. Timp de luni întregi, eforturile sale păreau zadarnice. În ciuda muncii susținute, nu vedea rezultate, iar descurajarea se adâncea.

În acel context, Fraser a înțeles că problema nu era lipsa de strategie, ci absența unui sprijin în rugăciune suficient. A decis să nu-și reorienteze metodele, ci să-și consolideze susținerea spirituală din partea credincioșilor. El a cerut insistent bisericilor din Anglia și cercului său de prieteni să formeze grupuri dedicate de rugăciune. Nu rugăciuni generale, ci specifice, constante și focalizate pe nevoile poporului Lisu.

Surprinzător sau nu, acest apel a fost luat în serios. Grupuri din diferite orașe s-au angajat să mijlocească regulat, uneori ore în șir. În scurt timp, pe câmpul de misiune, ceva s-a schimbat. Oamenii care fuseseră anterior rezistenți sau indiferenți au devenit deschiși la Evanghelie. Au început să apară convertiri individuale, apoi familiale, apoi comunități întregi s-au întors la Cristos.

Fraser a atribuit clar această transformare nu unei metode noi, ci rugăciunii celor de acasă. Pentru el, biserica de acasă nu era un observator pasiv, ci un partener activ în lupta spirituală.

Această experiență este mai mult decât o ilustrație istorică. Este o chemare actuală pentru fiecare biserică locală din România, pentru fiecare grup de tineri, pentru fiecare credincios care a auzit măcar o dată despre misiune. Misiunea nu este doar lucrarea celor care pleacă în misiune, ci și a celor care susțin această lucrare. Dacă vrem ca Evanghelia să ajungă acolo unde numele Domnului Isus nu a fost încă auzit, trebuie să înțelegem că acest lucru nu se va întâmpla fără o susținere profundă, reală, constantă. Nu este suficient să ne entuziasmăm sau să fim impresionați de prezentări sau relatări misionare. Este nevoie să ne asumăm responsabilitatea rugăciunii intenționate, informate, constante.

În multe cazuri, misionarii pleacă astăzi în locuri grele, în culturi închise, în contexte sensibile, cu mult zel, dar cu puțin sprijin. Unii ajung să se lupte singuri, fără să mai simtă că cineva, undeva, continuă să-i poarte în rugăciune. Și poate că exact acolo, în liniștea aparentă a bisericii locale, s-ar putea ridica acele brațe despre care Scriptura spune că aduc biruință atunci când oboseala pe front devine apăsătoare.

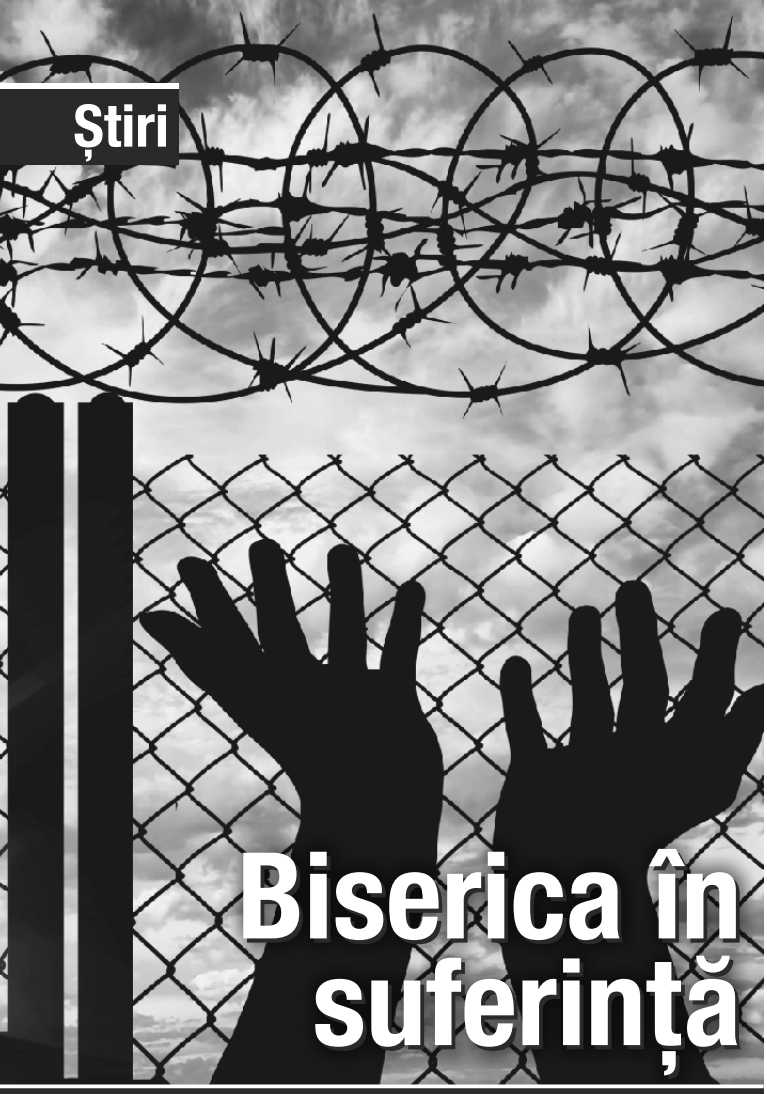
Poate nu vei pleca niciodată într-o țară îndepărtată. Dar poți fi parte din ce face Dumnezeu acolo. Poți contribui real, nu doar simbolic. Poți schimba atmosfera spirituală dintr-un sat sau dintr-o metropolă în care se vestește Evanghelia, fără să te fi mutat vreodată din orașul tău. Dumnezeu lucrează prin cei care merg, dar și prin cei care rămân și nu încetează să mijlocească.

Biruințele de pe câmpul de misiune nu apar la întâmplare. Ele sunt adesea rodul rugăciunilor consecvente ale celor care, deși nu sunt prezenți fizic, participă activ la luptă prin mijlocire.

Cu toată dragostea,

Lucian ADAM / luci_adam@yahoo.com

NOILE CONTURI PENTRU DONAȚII – **Asociația Info Misionar**: RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 **(lei)**
RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 **(euro)** • RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 **(usd)**

Biserica în suferință

”Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ... de cei chinuiți, ...”

Iran - trei creștini se confruntă cu sentințe lungi. Trei convertiți creștini, inclusiv o femeie însărcinată cu primul ei copil, au fost condamnați la închisoare, primind acuzații legate de convingerile lor religioase și de întâlnirile de închinare. Credincioșii iranieni au fost condamnați de către judecătorul Iman Afshari la Curtea Revoluționară la data de 8 martie.

Narges Nasri are 37 de ani și se află la jumătatea celui de-al doilea trimestru de sarcină. Ea a primit cea mai lungă sentință dintre toți: 10 ani pentru „activitate propagandistică împotriva legii islamice”, 5 ani pentru „membralitate într-o grupare opozantă” și încă 1 an pentru propagandă împotriva statului. Se pare că acuzațiile au fost construite pe baza unei postări pe care Narges a făcut-o în social media.

Abbas Soori a primit o sentință de 10 ani de închisoare pentru „activitate propagandistică împotriva legii islamice” și 5 ani pentru „membralitate într-o grupare opozantă”. În anul 2022 Abbas a mai fost acuzat de distribuire a unor materiale propagandistice. Din pricina acestor acuzații precedente, în loc să fie condamnat la închisoare, credinciosul a primit zece ani de „privare de drepturi sociale”, confruntându-se cu numeroase restricții în domeniile sănătății, educației și al pieței muncii.

Cel de-al treilea credincios condamnat este Mehran Shamloui, cel care a primit o condamnare de 8 ani pentru propagandă și 31 de luni pentru „membralitate într-un grup opozant”.

Toți cei trei urmași ai lui Isus au fost arestați în timpul unor raiduri. Amintiți-vă de acești credincioși în rugăciunile voastre și de mulți alți creștini iranieni care în prezent sunt reținuți din pricina credinței lor în Hristos.

Cereți Domnului să intervină și acuzațiile care li se aduc să fie demontate. Rugați-vă ca frații și surorile noastre care sunt închiși în Iran să primească odihnă știind că Hristos este prezent în mijlocul lor. **(Article 18)**

Pakistan - atac brutal asupra unui lucrător creștin. Un creștin în vârstă de 22 de ani a fost atacat în mod brutal de către supraveghetorul lui la o fabrică de hârtie în Sharaqpur, Punjab, atunci când a refuzat să renunțe la credința sa în Hristos. Având răni grave în jurul gâtului, Waqas Masih a fost spitalizat în Lahore. Starea lui, deși critică, este stabilă.

Potrivit tatălui acestui tânăr, timp de o lună Waqas a fost supus mai multor presiuni de a se converti la islam. În acest timp, el a refuzat în mod repetat să renunțe la credința sa creștină și a continuat să muncească în felul său liniștit. „Deseori musulmanii îi invită pe creștini să se convertească la islam, dar noi, pur și simplu, nu le răspundem”, a afirmat Bushra Bibi, mama lui Waqas.

În ziua atacului, Zohaib Iftikhar, un supervizor, l-a chemat pe Waqas într-o încăpere a acelei fabrici. Acolo, l-a întrebat de ce refuză să accepte islamul. Văzând că Waqas rămâne ferm în credința lui, Zohaib a scos un cuțit și l-a atacat în zona gâtului, fugind apoi.

Waqas și-a pierdut cunoștința și a fost transportat la un spital local, apoi a fost transferat în Lahore pentru a fi operat. Atunci când creștinul atacat și-a recăpătat cunoștința, a reușit să scrie o declarație în care explică faptul că a fost acuzat în mod fals de faptul că a desacralizat o carte islamică atingând-o cu mâini „necurate” (un termen folosit deseori în Pakistan cu privire la cei care aparțin altor grupări religioase). În urma acestui incident violent, directorul fabricii a depus o plângere la poliție, iar Zohaib a fost arestat. Proprietarul fabricii neagă aceste acuzații de desacralizare a unor cărți sau fotografii islamice.

Din păcate, acuzațiile de blasfemie sunt folosite deseori pentru a justifica violența împotriva urmașilor lui Isus din Pakistan.

Rugați-vă pentru însănătoșirea completă a lui Waqas și cereți Domnului ca el și familia lui să primească pace și dragoste pentru potrivnicii lor. **(Morning Star News)**

Togo - pastori vizați de militanții islamiști. Mai mulți pastori din nordul statului Togo s-au confruntat cu persecuție din partea grupării militante islamice care traversează țara lor în drum spre țările vecine. În luna aprilie a anului 2024 atacatorii au vizat un sat în care slujea pastorul Gbendja Felidja. Pastorul și câțiva săteni au reușit să fugă, însă cinci oameni au fost uciși în acest raid violent.

Liderul creștin s-a întors în cele din urmă în sat în acea vară și și-a încheiat activitățile în această comunitate. La începutul acestei primăveri, totuși, militanții înarmați au atacat din nou satul. De această dată ei au intrat cu forța în casa pastorului Gbendja și l-au împușcat, după care l-au înjunghiat până când a murit, în urma lui rămânând șapte copii adulți.

Un alt pastor din aceeași regiune continuă să slujească în ciuda faptului că a primit amenințări multiple în comunitatea sa. În ultimii trei ani culturile pastorului Patrice Kokouvi au fost distruse în mod repetat de către sătenii potrivnici. Atunci când a fost întrebat dacă a raportat aceste distrugeri la poliție, pastorul Patrice a răspuns: „Dacă merg în fața tribunalului, probabil că sătenii nu vor vrea să audă de Isus niciodată”. Chiar dacă își slujește în continuare cu credincioșie comunitatea, acest pastor stă acum la periferia satului pentru siguranța familiei sale.

Rugați-vă pentru mângâierea familiei pastorului Gbendja, a prietenilor săi și a membrilor bisericii sale. Amintiți-vă în rugăciunile voastre și de pastorul Patrice împreună cu familia lui în timp ce manifestă dragostea lui Hristos față de cei din satul lor. Cereți Domnului ca El să îi protejeze și să îi întărească. De asemenea, rugați-vă ca Dumnezeu să ofere protecție, înțelepciune și călăuzire credincioșilor din Togo

care sunt ținta opoziției violente a militanților islamici și a celor care practică voodoo. **(The Voice of the Martyrs USA)**

China - copii reținuți pentru că au participat la lecții biblice. O lecție biblică pentru copii care a fost predată într-o casă privată din Fuyang, Anhui, a generat mai multe probleme la finalul lunii aprilie. Zece copii cu vârste cuprinse între cinci și șase ani împreună cu cinci adulți au fost duși la secția de poliție unde au fost reținuți mai multe ore. Unii dintre copii s-au confruntat cu emoții puternice în timpul detenției. În tot acest timp autoritățile i-au verificat o singură dată.

Într-un final, copiii au fost eliberați împreună cu trei dintre adulți. Ceilalți doi, Chen Fangfang și Wang Dandan, două femei creștine, au fost atacate verbal și fizic înainte de a fi transportate la un centru de detenție necunoscut de noi.

Educarea religioasă a copiilor este interzisă în China, pentru că autoritățile sunt hotărâte să îndoctrineze pe tineri cu ideologiile comuniste.

Rugați-vă ca Păstorul cel Bun să îi înconjoare pe acești copii cu prezența Lui mângâietoare și cu pacea Sa. De asemenea, rugați-vă ca ei să fie păziți de alte abuzuri din partea autorităților chineze. Rugați-vă ca Chen și Wang să fie protejate în detenție și, dacă este voia Lui, să fie eliberate cât mai curând. **(ChinaAid, Mohabat News)**

Nigeria - atacurile împotriva creștinilor continuă. În luna aprilie a acestui an atacurile islamiștilor asupra creștinilor s-au soldat cu moartea a peste 180 de persoane. Cele mai multe atacuri au avut loc în preajma sărbătorii pascale. Cel puțin 72 de persoane au fost ucise în statul Benue în atacurile care au început pe 17 aprilie și au continuat în Vinerea Mare, pe 18 aprilie. Un alt atac la mai puțin de o săptămână după precedentul s-a soldat cu 11 morți. Cel puțin 94 de persoane muriseră deja în statul Plateau în urma atacurilor din primele două săptămâni din luna aprilie.

„Acestea nu sunt incidente izolate", a declarat guvernatorul statului Benue, Hyacinth Alia, care în trecut a fost pastor. „Noi credem că sunt eforturi coordonate, fiind posibil ca ele să vizeze exterminarea credincioșilor". Alte șase persoane au fost ucise atunci când un camion a intrat într-o procesiune religioasă de Paște, la data de 21 aprilie.

Wilfred Anagbe, un lider creștin din Benue, declară că musulmanii influenți și puternici din Nigeria au pe agenda lor islamizarea acestei țări, iar valurile de acte violente asupra creștinilor sunt generate de acest plan al lor. El declară că „militații Fulani distrug societatea, fură și vandalizează, ucid și se laudă cu acest lucru, răpesc și violează și nu au nicio teamă de represalii din partea autorității guvernamentale. Atunci când atacă, distrug biserici și incendiază case și școli". Creștinii din statele afectate au organizat proteste pentru a-i aduce pe acești islamiști în atenția autorităților țării.

În Barkin Ladi, statul Plateau, trei credincioși au fost împușcați mortal la data de 3 mai după ce au fost supuși unei ambuscade de către militanții islamici. În următoarea zi, alți trei au fost uciși și alți patru au fost răniți în timp ce atacatorii au deschis focul asupra sătenilor.

La data de 6 mai, membrii rebeli ai Statului Islamic din Provincia Vestică a Africii (ISWAP) au atacat un grup de creștini care călătoreau printre satele din partea sudică a statului Kaduna. Drept urmare, trei credincioși au fost uciși și alți câțiva au fost răniți. Potrivit martorilor oculari, înainte de a-i executa, atacatorii au pus mai multe întrebări celor capturați pentru a afla care dintre ei erau creștini.

Într-un alt atac ce a avut loc la data de 7 mai în satul Otapi-Alpa, statul Benue, doi fermieri creștini au fost uciși, unul dintre ei, Tony Adejoh, fiind un lider la el în sat.

Cei care reușesc să scape în urma acestor atacuri experimentează frecvent suferințe suplimentare pe termen lung atunci când sunt forțați să fugă din casele lor. În cazul în care întreg satul este distrus, mii de supraviețuitori caută adăpost în taberele de refugiați de pe teritoriul țării.

Strigați către Dumnezeu pentru acești creștini hărțuiți în toate modurile. De asemenea, rugați-vă ca mințile și inimile autorităților nigeriene să fie iluminate de Evanghelia Domnului Isus și să înceteze atacurile asupra creștinilor. **(BarnabasAid, Morning Star News)**

Belarus - KGB numește „extremistă" o grupare care pledează pentru libertatea religioasă. În anul 2020, creștinii din Belarus care se confruntă cu multe împotriviri au înființat o organizație care aduce împreună lideri din multe biserici în efortul de a monitoriza și de a face publică persecuția din această țară. Organizația a fost înregistrată în Lituania, o țară vecină, sub numele de „Christian Vision for Belarus" [Viziune Creștină pentru Belarus].

La data de 1 aprilie, poliția secretă a Belarusului (KGB) a declarat că această organizație este „extremistă" și a desființat pagina web și contruile social media ale acestei organizații. În acest process KGB-ul a identificat în mod specific trei lideri - Natallia Vasilevich, Natallia Harkovich și Dzmitry Kornevenko - toti dintre ei fiind creștini ortodocși care în prezent locuiesc în afara Belarusului. În plus, Ministerul Afacerilor Interne a adăugat numele organizației pe „lista interzisă" la data de 8 aprilie.

La o zi după ce această listă a fost făcută publică, poliția din orașul Orsha l-a vizitat pe Viktor Korneyenko, tatăl lui Dzmitry. Fiind luat prin surprindere, Viktor nu a obiectat atunci când i s-a prelevat o probă ADN. La data de 10 aprilie, poliția a vizitat-o pe soacra lui Dzmitry din Vitebsk. Mai tarziu, fratele lui Dzmitry, care a fost contactat la data de 23 aprilie, a primit și el un ordin de a se prezenta pentru prelevarea AND-ului. Atunci când fratele a întrebat de ce i se cere acest lucru, i s-a spus că rezultatele îi vor ajuta să îl „vâneze" mai ușor pe Dzmitry.

Christian Vision for Belarus nu este singura organizație identificată ca fiind extremistă. Alte organizații includ The Democratic Media Institute, care susține activitatea media independentă din regiune și pagina web katolik.life. Timp de mulți ani Biserica The New Life Full Gospel din Minsk s-a confruntat cu numeroase hărțuiri din partea autorităților, fiind catalogată și ea drept „extremistă".

Rugați-vă pentru protecția celor care caută să aducă dreptate și adevăr în Belarus, cerând ca îngrijorările lor explicite să nu fie trecute cu vederea de către autorități, ci să fie luate în considerare. Fie ca Duhul Sfânt să continue să îi călăuzească pe cei care împărtășesc mesajul salvării lui Dumnezeu prin Hristos binecuvântând și înmulțind eforturile lor de a sluji nevoilor spirituale ale celorlalți cetățeni. Fie ca Domnul să lucreze din plin în viețile liderilor politici din țară deschizându-le ochii spirituali ai înțelegerii, precum și inimile lor în fața adevărului Său**. (Forum 18, Christian Vision for Belarus)**

Guatemala - hrană oferită orfanilor creștini. Barnabas Aid este bucuroasă să slujească peste cincizeci de orfelinate, îngrijind de nevoile lunare a 2.300 de copii, lucrând în parteneriat cu o misiune creștină din Guatemala. Organizația trimite un container cu mâncare de 12 metri în fiecare lună. Guatemala este una dintre cele mai sărace țări din America Centrală. Mulți locuitori ai acestei țări nu își permit să obțină nici măcar alimentele de bază. Aproape jumătate din copiii de sub cinci ani suferă de întârzieri de creștere din pricina malnutriției, iar orfanii sunt supuși unor riscuri și mai mari.

Slavă lui Dumnezeu pentru această ocazie de a sluji acestor orfani creștini care au așa de multe nevoi. Rugați-vă ca atât nevoile lor fizice, cât și cele spirituale să le fie îndeplinite din abundență. Fie ca cei care nu au părinți pământești să cunoască bogățiile dragostei Tatălui lor ceresc și să crească în credință și în har. **(BarnabasAid)**

Traducerea și prelucrarea,
Anca și Teodor Toculeț / teodor_toculet@yahoo.com

Relatare misionară din 17.06.2025

Din Mexic, cu mulțumire

A venit vara din nou! Mai avem trei săptămâni de școală. Suntem pe ultima sută de metri, dar ne simțim la capătul puterilor. Zilele parcă abia trec. Pe 4 iulie terminăm anul școlar, iar pe 9 iulie, cu întreaga familie Dragomir, plus tatăl Sarei, care este văduv, vom veni în România unde vom rămâne până pe 20 august.

Ruthie, Caleb și Larry, tatăl Sarei, vor sta în România numai pentru două săptămâni deoarece vor trebui să se întoarcă să continue studiile universitare și munca. Caleb studiază la un colegiu din Reedley, California ca să devină mecanic de avioane comerciale, iar după program lucrează ca bucătar la un restaurant italian din orășelul Kingsburg. Ruthie a terminat colegiul și va începe să studieze ultimii ani de specializare la Universitatea Fresno State din Fresno. Ea studiază să devină profesoară pentru elevii cu probleme de comunicare. După orele de curs, lucrează ca ospătar la un restaurant mexican. Ambii, Caleb și Ruthie, își plătesc studiile universitare, care sunt foarte scumpe, dar cu ajutorul Domnului au putut primi și ceva burse de studiu.

Joshua nu are nici o grabă să termine liceul și își ia timpul necesar pentru asta. Se pare că după ce termină liceul, adică la anul, se va înrola în Marina Statelor Unite pentru un timp. Ca părinți nu prea suntem de acord, dar începem să acceptăm idea. Oricum, continuăm să ne rugăm. Nathanael a terminat anul școlar ca student de schimb în Mexico City și a venit acasă acum câteva zile. Cu toții - familia, școala și adunarea am fost foarte bucuroși să îl avem din nou printre noi.

Putem vedea în el un băiat diferit, mult mai matur. Impactul Evangheliei este vizibil în viața lui după predarea lui înaintea Domnului în decembrie trecut. Jojo continuă să crească, și acum împrumută pantofi de la mine. Sara și eu suntem recunoscători pentru ascultarea pe care o primim din partea copiilor noștri și continuăm să ne rugăm pentru o relație personală și vie cu Domnul Isus a fiecăruia dintre ei.

Cu ajutorul Domnlui, am primit pentru încă o dată statutul de școală model pentru anul școlar 2025-2026. Ca să putem obține acest statut trebuie să trecem cu bine toate inspecțiile școlare și să împlinim cu minuțiozitate cerințele de la organizația Accelerated Christian Education, School of Tomorrow.

La adunare, Domnul Isus continuă să reverse din harul Lui nemărginit peste noi. Frații Regino, Paco, Omar și cu mine continuăm să slujim din Cuvânt, fiecare la rândul lui. Chiar dacă fratele Regino s-a retras de la predică, continuă să slujească la cina Domnului și la adunarea de rugăciune.

La Școala Duminicală suntem în Epistola către Romani și fratele Paco face o treabă bună la învățătură din această epistolă. Sara și cu mine continuăm să ucenicizăm săptămânal două cupluri tinere creștine.

Sora Rebeca, soția lui Omar, a putut să pregătească în ultimele luni două tinere pentru a lucra cu copiii la Școala Duminicală. Numai atunci copiii sunt separați de părinți. La timpul de Cina Domnului și în timpul serviciului de cântare și predică, copiii stau mereu cu părinții lor, în adunare. Mereu am insistat la acesta și vedem efectul asupra copiilor prezenți, când sunt expuși Evangheliei Domnului Isus. Faptul că ei aud despre suferințele și moartea Domnului Isus și sunt martori în fiecare Duminică la importanța pe care o dau părinții Cinei Domnului, lucrează în inima lor convingerea după necesitatea unei relații personale cu Domnul Isus.

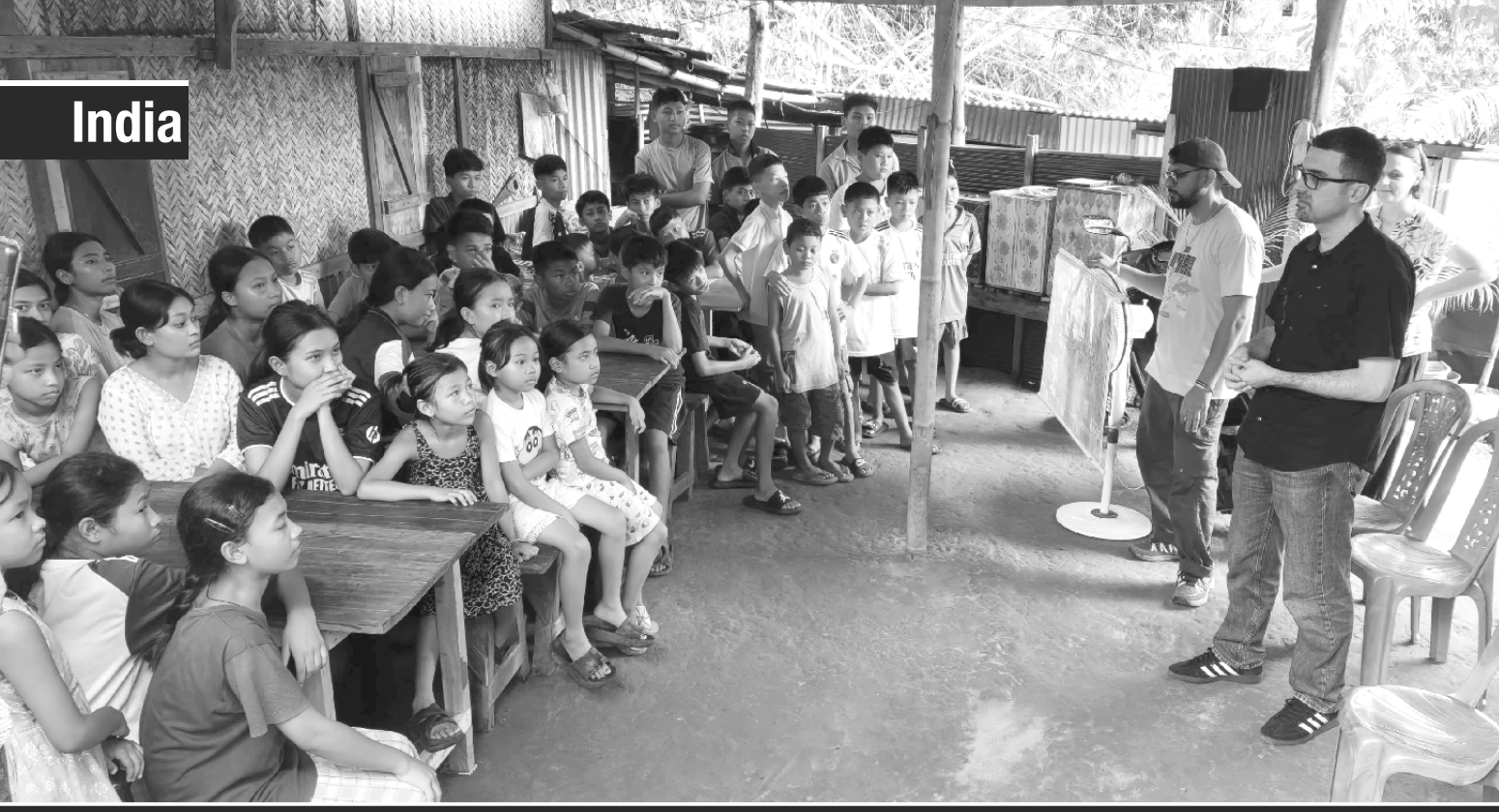
În luna octombrie, cu ajutorul Domnului, eu și Sara vom reveni în România pentru 10 zile împreună cu fratele Ixrael Ibarra și soția lui. Fratele Ixrael va ține la adunarea din Ploiești, str. 1907, o serie de conferințe, timp de o săptămână, pe teme despre viața de familie. În urmă cu 4 ani le-a ținut la noi în Rosarito și a fost o mare binecuvântare. A fost o decizie spontană pe care am sugerat-o întâi în adunare. El venise la noi în zonă ca să asiste la o înmormântare, iar după aceea a stat câteva zile la noi. Când am văzut cum Domul l-a folosit în ziua de duminică am luat hotărârea să vină pentru o săptămână.

Impactul conferințelor a fost foarte mare. Frații din San Diego, peste graniță, au auzit de această lucrare și au vrut să meargă și la ei. Apoi adunările hispanice din Los Angeles, California au făcut la fel. Apoi adunările din Ensenada, Mexic, au urmat exemplul. Evident că tema nu a rămas aceeași peste tot, fratele Ixrael are mereu ceva proaspăt de împărtășit din Cuvânt. Acum, cu ajutorul Domnului va vorbi la Ploiești între 13 și 17 octombrie, iar eu îl voi traduce. Ne rugăm la bunul Dumnezeu ca mesajul predicat să dea roade în viețile ascultătorilor.

Închei aici scurta mea scrisoare misionară. Vrem să vă mulțumim din inimă pentru tot efortul pe care îl faceți pentru susținerea lucrării de misiune din Mexic. Domnul să vă răsplătească tot efortul și toată dărnicia dumneavoastră. Fiți binecuvântați!

Pentru că El e viu,

Narcis, Sara și copiii **Dragomir** / narcisnsara@yahoo.com

Cu copiii de la o școală din Agartala

Relatare misionară din 18.06.2025

Continuăm slujirea

În India - Gangtok. De câteva săptămâni am revenit în India împreună cu Luiza, iar zilele acestea suntem la noi acasă, în Patna. În prima parte a acestei perioade am fost plecați în orașul Gangtok, aflat în munții Himalaya, între trei țări - Nepal, China și Bhutan. Acolo am predat timp de o săptămână despre Închinare și Misiune. Cred că lucrurile care ne-au impresionat cel mai mult în timpul petrecut acolo au fost mărturiile studenților la acest curs.

Am întâlnit o tânără din Nepal care ne-a spus că vine dintr-o familie în care tatăl ei a fost vraci și cum, dintr-o lume cuprinsă complet de întuneric, Dumnezeu l-a adus la El. Acum slujește într-o biserică și este atât de activ, încât oriunde merge vorbește despre Domnul Isus. Am întrebat-o care este pasiunea ei și a spus că își dorește cel mai mult să facă evanghelizare și să-L facă cunoscut pe Domnul.

Alții dintre cei prezenți acolo veniseră la Domnul dintr-o viață de dependență de droguri. Unii proveneau din familii disfuncționale, dar toți erau dornici să învețe și foarte talentați - atât la cântat, cât și în alte forme de slujire. Toți aceștia L-au descoperit pe Dumnezeu, iar viața lor acum era cu totul diferită față de ce ne povesteau în fiecare zi când stăteam împreună la masă.

Când am plecat spre Gangtok, de la aeroport a trebuit să luăm două taxiuri. Primul drum a durat doar 30 de minute, însă în acea mașină Dumnezeu m-a ajutat să conversez cu Eddy, un șofer hindus, căruia i-am vestit Evanghelia și pentru care m-am și rugat în timp ce ne apropiam de destinație. Era atât de încântat de tot ce am povestit împreună, încât m-a întrebat dacă la plecare putem merge și la el acasă. Nu am mai reușit, însă am făcut schimb de numere de telefon, mai ales că una dintre rudele Lui lucrează în România și este posibil să vină și el.

Apoi am luat un alt taxi, timp de aproximativ 5 ore și 30 de minute, dar de data aceasta șoferul era un frate credincios cu care ne-am împrietenit atât de tare încât atunci când am plecat din oraș, l-a rugat pe prietenul lui, care ne-a dus înapoi, să se oprească pe drum pentru a-și lua rămas-bun de la noi.

În duminică respectivă am avut ocazia să slujim și într-una dintre bisericile locale, atât la serviciul în limba engleză, cât și la cel în limba nepaleză.

Agartala. De acolo am zburat spre un alt stat și un alt oraș - Agartala. Ultima dată fusesem în Agartala în 2017 și, spre surprinderea noastră, într-una dintre bisericile locale nu doar că unul dintre diaconii bisericii și-a adus aminte că am fost acolo, ci, mai mult, ca semn de recunoștință, a realizat un tablou cu fețele noastre și ale altor copii cu care s-au fotografiat atunci, și ni l-au făcut cadou când am ajuns la ei.

Unul dintre motivele pentru care am ajuns în Agartala a fost acela de a ne întâlni cu două familii de misionari care au făcut parte dintr-o lucrare de pionierat pe care am început-o în urmă cu vreo zece ani și pe care ne dorim să o reluăm, cu ajutorul Domnului. Încă din a doua zi am început o serie de întâlniri în acest sens și am nădejdea că discuțiile purtate, alături de rugăciunile care le vor urma, vor duce la o relansare a lucrării în acest stat.

Tot în a doua zi am avut o întâlnire cu întreaga echipă de conducere a uneia dintre bisericile baptiste locale cu care am mai colaborat și în trecut. Subiectul discuției a fost ce putem face pentru a a avea impact în rândul generației tinere. A fost un timp foarte, foarte bun, în care i-am încurajat pe frați să se asigure că nu merg înainte singuri, și m-am bucurat să văd receptivitatea lor.

În acea noapte însă am căzut la pat bolnav. M-am trezit la miezul nopții cu febră, stare generală de rău, dureri de cap și alte simptome de boală... Afară era o umiditate incredibilă, iar în casă la fel. Termometrul indica o temperatură resimțită undeva la 47-48 de grade. În cameră, un ventilator se străduia să învârtă aerul, dar parcă fără succes. Hainele erau tot mai lipite de corp... iar peste toate acestea, acum se mai adăugase și această boală care, peste

câteva zile, s-a dovedit a fi o infecție cu care încă mă lupt și în momentul în care scriu acest material.

A doua zi trebuia să vorbesc la o întâlnire cu tineri, dar nu puteam să stau pe picioare. Am dormit aproape întreaga zi. Dumnezeu a făcut o minune și am reușit să ajung seara la întâlnire. Biserica era la doar câțiva pași de casa pastorului unde eram cazați. Următoarea zi urma să vorbesc din nou și aveam nevoie de o altă minune, care a venit, chiar dacă infecția avea să continue multe zile. Dar febra, starea generală de rău și durerile de cap m-au lăsat.

În acea seară, Dumnezeu m-a provocat să vorbesc despre trezirea spirituală. Nu-mi mai amintesc exact tot ce am spus, ci doar reacția pastorului bisericii - un frate mai în vârstă care mă și traducea. Se oprea din când în când, se uita la mine și exclama: „O, este exact ceea ce se întâmplă cu noi... în statul nostru." Ceva s-a întâmplat în seara aceea. Nu era vorba despre musafiri, ci despre a deschide ochii și a vedea ceea ce Domnul spunea cu aproape două mii de ani în urmă: „Mare este secerișul..."

La finalul întâlnirii, în fața tuturor, păstorul a spus că ceea ce Dumnezeu a comunicat este un cuvânt special pentru statul Tripura, unde ne aflam.

Patna. Următoarea zi am zburat din nou spre Patna, iar odată ajunși, am început prima întâlnire în care am vorbit despre râvna pentru Dumnezeu. Cumva, parcă lucrurile continuau într-o linie clară, pentru că și în acea seară Dumnezeu avea să "miște apele". Pentru că era târziu, am hotărât să ne revedem câteva zile mai târziu pentru un timp special de rugăciune și pocăință - pocăință pentru faptul că pierdem o generație sub ochii noștri și nu facem nimic, sau facem prea puțin pentru a schimba ceva.

Când ne-am întâlnit din nou, după ce timp de câteva minute am vorbit despre generația Lui Iosua - cei care au trăit și au văzut lucrările Domnului, dar care au pierdut generația următoare, despre care Scriptura spune că „nu cunoștea pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel" (Judecătorii 2:10) - am intrat într-un timp de rugăciune în care ne-am pocăit pentru greșelile făcute, pentru indiferență, sau poate pur și simplu pentru lipsă de înțelegere a planului Său pentru generațiile care vin după noi.

Oh, Doamne, dă-ne o inimă care să bată cum și pentru ce bate inima Ta!

Emma și Ana în India. Între timp, fata noastră Emma și Ana V. au sosit și ele în India pentru două săptămâni. Dacă pentru Emma este „acasă" - chiar îmi spunea că, odată ajunsă în Delhi, aproape că i-au dat lacrimile când a simțit din nou atmosfera Indiei - pentru Ana este un vis devenit realitate. Ne spunea că i se pare ireal să fie acum în locul despre care citea încă din copilărie, în revista **InfoMisionar.**

Împreună cu Ana

Și pentru că această publicație a avut și are un rol important - acela de a aduce informația din câmpul de misiune în casele noastre - am rugat-o pe Ana să scrie câteva cuvinte despre cum au influențat-o articolele și această revistă.

-- "Încep prin a aduce mulțumiri echipei **InfoMisionar** care a reușit de-a lungului timpului să aprindă în inima mea focul rugăciunii pentru misionari și pentru orașele în care aceștia slujesc. Totodată vreau să dau slavă Lui pentru fiecare misionar care a ales să Îl facă cunoscut pe Hristos până la marginile pământului, indiferent de prețul pe care l-a avut de plătit.

Sunt o tânără care am crescut cu revista **InfoMisionar** și impresionată fiind de relatările multora dintre cei care slujesc, am căutat de mic copil să îi susțin în rugăciune. După ani de zile de rugăciune, am privilegiul să fiu într-una dintre țările pentru care m-am rugat. Vă scriu din India, din locul în care Marian și Luiza au slujit mai bine de 20 ani.

Petrecând ultimii ani aproape de ei și văzând inima lor pentru cei pierduți, am fost atât de motivată să trăiesc viața la maximum pentru El, făcându-I Numele cunoscut, încât am zis "da" provocării de a veni în India pentru 2 săptămâni și de a face un pas dincolo de rugăciunea din camera mea.

Nu pot fi decât recunoscătoare pentru modul în care El a făcut posibilă venirea mea aici și sunt atât de entuziasmată să văd ce are pregătit pentru mine. Este o așa mare binecuvântare și mă simt copleșită să pot fi aici și să cunosc orașul, dar și oamenii pentru care toată adolescența mea m-am rugat.

Însă nu vreau să mă opresc doar în a împărtăși cu voi aceste gânduri, ci îmi doresc așa mult să realizăm că dincolo de ceea ce citim, chiar este o lume întreagă care are nevoie să audă despre dragostea Lui Dumnezeu. Așa că, tinerilor, mă adresez în special vouă, pentru a vă aminti că este timpul nostru. Este timpul să ne ridicăm, să mergem și să declarăm gloria Lui peste neamuri!" --

Călătoria lor nu se oprește însă aici. În luna septembrie, atât Ana, cât și Emma, împreună cu Rebeca, o altă prietenă, vor plecă spre Salonic (vechiul Tesalonic) pentru a urma Școala de Ucenicie (DTS) și pentru a se pregăti astfel să trăiască misiunea ca stil de viață în ceea ce urmează: colegiu, loc de muncă, biserică locală sau misiune globală.

Nu pot decât să mă bucur în Domnul când văd și aud de tineri care aleg să trăiască altfel!

Și sper ca, așa cum Ana s-a rugat pentru misionari, să vină și rândul ei să fie rodul rugăciunilor noastre.

Emma - sfârșitul unui sezon. În luna mai, eu, Marian, împreună cu Emma, am avut bucuria să putem ajunge în Pensacola, Florida, la școala unde Emma a învățat de la distanță în ultimii 12 ani - pentru festivitatea de absolvire.

Nu am cuvinte să Îi mulțumesc Domnului pentru felul în care a investit în Emma în acești ani: pentru credincioșia ei în studiu, pentru flexibilitatea pe care acest sistem de învățământ ne-a oferit-o, astfel încât să putem, la propriu, merge oriunde în lume că să slujim.

Da, cele mai multe zile de școală au fost în fața unui ecran, dar cu lecții atât de bine articulate și cu profesori extraordinari. Alte zile nu au fost însă în fața unui birou, ci în camere mici, acolo unde ne aflam temporar - uneori pe valize, alteori chiar în mașină. Nu noi mergeam la o instituție, ci instituția venea după noi, „făcând geografie" nu doar pe hartă, ci chiar în locurile despre care învățam.

Când am ajuns la Abeka Academy, unde Emma a fost înscrisă toți acești ani, nu vă pot spune cât de impresionați am fost amândoi de sutele de oameni care slujesc în spate - fie în call center-uri, gata să ajute studentul cu ce are nevoie, fie pregătind noi serii de manuale și materiale video. Toți sunt oameni care Îl iubesc pe Domnul și slujesc cu excelență în ceea ce fac.

Dar dincolo de ei este studentul - iar în cazul nostru, Emma - care, încă din clasa întâi s-a dedicat învățării fără să fie împinsă de la spate sau cicălită în fiecare zi că „trebuie să-și facă școala".

Împreună cu ea, au venit tineri din diverse locuri din lume, și doar în primul program de absolvire, câteva sute dintre zecile de mii de studenți au putut fi prezenți fizic. Printre ei ne-am întâlnit și cu alți români, cei mai mulți însă locuind în SUA.

Una dintre cele mai intense trăiri pentru Emma a fost să-i poată întâlni personal pe majoritatea profesorilor pe care i-a avut în materialele video în toți acești 12 ani. Nu vă pot descrie entuziasmul!

Un sezon s-a încheiat, iar altul este gata să înceapă. Până atunci, celebrăm ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi și ne uităm cu speranță la ceea ce El are încă de făcut!

Marian și Emma la absolvire

Frați Nepalezi în București. În luna aprilie am primit un mesaj de la fratele Vijay, unul dintre liderii bisericii din Nepal, că va ajunge în București. Eu și Luiza am avut ocazia, de-a lungul ultimilor 17-18 ani, să slujim împreună cu el în nenumărate lucrări. Să aud că va fi în București a fost, vă puteți imagina, ceva aproape ireal. Ne-am întâlnit în diverse locuri din lume, dar... în București?!

El însă nu a venit singur, ci însoțit de alți doi frați nepalezi - unul dintre ei este misionar al organizației Tineri Pentru Misiune și liderul Comunității Creștine Evanghelice de Nepalezi din Europa, iar celălalt, un om de afaceri nepalez. Amândoi locuiesc în Spania.

Ce i-a adus în București și de ce ne-am întâlnit? Ei bine, România are una dintre cele mai mari comunități de nepalezi din Europa (probabil că nu este o surpriză dacă locuim într-unul din orașele mari ale țării). Iar Dumnezeu lucrează în această comunitate - nu puțini vin la credință!

Am ajuns astfel să mă conectez cu păstorul uneia dintre aceste comunități, care doar în București numără peste 100 de membrii. Nevoia de ucenicie este imensă. Dar și bucuria de a fi printre ei este mare - unii vorbesc româna la fel de bine ca un român, și este o mare încurajare să vezi frați din alte colțuri ale lumii numind România „acasă" și ducând Vestea Bună conaționalilor lor.

Zilele trecute, fratele Vijay îmi scria că, după această călătorie prin câteva țări europene, a fost invitat să revină în mod regulat pentru a sluji liderii nepalezi care păstoresc aceste comunități de pe continentul nostru. Cu această ocazie, abia aștept să vedem și noi în ce moduri ne putem aduce aportul, pentru a vedea Biserica nepaleză crescând - atât numeric, cât și spiritual.

Noi responsabilități în slujire. Începând cu luna mai 2025, atât eu, cât și Luiza, ne-am alăturat echipei naționale de conducere a organizației Tineri Pentru Misiune, într-un proiect de doi ani. Este o perioadă în care ne dorim să vedem noi lucrări de pionierat în România și în alte părți ale lumii, dar și formarea de noi lideri din rândul generației tinere din România.

A fost o decizie luată după multe luni de discuții și rugăciune, și acceptată cu înțelegere de ceilalți membri ai echipei, care ne-au oferit libertatea de a continua să slujim și în celelalte părți ale lumii unde Dumnezeu ne-a chemat de-a lungul ultimelor decenii.

Apreciez sincer dacă Dumnezeu vă va pune pe inimă să vă rugați pentru noi - ca, împărțiți între diferite zone geografice și multe responsabilități, să putem să ne aducem aportul la înălțimea chemării Lui.

În Manchester. În luna martie, împreună cu Luiza, am plecat spre Manchester pentru a participa, timp de câteva zile, la o întâlnire restrânsă cu câțiva zeci de lideri europeni și globali, reprezentând diferite organizații și biserici. Scopul principal a fost să ne rugăm împreună pentru Europa, să înțelegem planul Lui pentru acest continent în această perioadă, să privim la ceea ce s-a construit în ultimii ani și să vedem ce putem face mai departe pentru ridicarea unei noi generații de tineri pasionați de Dumnezeu și de a fi martorii Lui acolo unde sunt.

În cea de-a doua seară, într-una din bisericile din oraș, a avut loc o întâlnire cu aproape o mie de tineri, pentru ca, două zile mai târziu, la Glasgow, să se adune peste 4.000 de tineri. Veștile despre ceea ce Dumnezeu face în diferite părți din Europa nu s-au oprit aici, ci au continuat, vizând și alte țări unde există inițiative de activare și provocare a generației de azi la a trăi cu Dumnezeu și a se dedica scopurilor Lui.

Dumnezeu lucrează în Europa și va continua să o facă! Dumnezeu are oameni care nu caută să acționeze reactiv în fața istoriei, ci să umble în ascultare de El.

Așa am aflat că, acolo unde s-a investit și au fost preocupări specifice, în ultimii câțiva ani au apărut și roade: tineri care au început să vorbească despre Dumnezeu în școli și universități, un număr tot mai mare de tineri care au început să participe și să se implice în bisericile locale, tot mai mulți tineri care consideră misiunea ca o potențială chemare pentru viața lor sau, după cum raporta cineva despre o țară europeană, pasiunea pentru a citi Cuvântul Lui Dumnezeu a dus la o creștere a vânzărilor de Biblii cu aproape 180%.

Încheiem aici veștile despre noi. Vă iubim pe toți cei pasionați de El și de lucrarea Lui!

Mulțumim pentru investițiile lunare în acest sens. Nevoile misiunii, mai ales în lumea neevanghelizată, sunt imens de mari și doar prin sacrificii comune putem face că Vestea Bună să ajungă la cât mai mulți.

Ne rugăm că uleiul din casă să nu scadă și să-L putem turna în cât mai multe vase goale!

Cu deosebită recunoștință,
Marian și Luiza, Emma și Irina / marianluiza@gmail.com

Notă: Din motive de securitate, vă rog să nu distribuiți în mediul online nicio parte a acestui material fără a discuta în prealabil cu noi!

Relatare misionară din 18.06.2025

Perioadă de așteptare

Știu că așteptați vești de la mine, iar prin această scrisoare vreau să vă împărtășesc despre situația actuală și despre planurile pe care Domnul mi le-a pus pe inimă.

Momentan mă aflu încă în România, deoarece viza pentru India a expirat în luna martie. În această perioadă am avut ocazia să vizitez diferite biserici pentru a prezenta lucrarea de misiune și am participat la diverse evenimente dedicate misiunii. A fost un timp binecuvântat în care am putut să împărtășesc ceea ce face Dumnezeu în India și să încurajez inimile celor care au aceeași pasiune pentru lucrarea Lui.

În luna aprilie am solicitat din nou viza de India, având inițial intenția să achiziționez un bilet de avion imediat după obținerea vizei. Cu toate acestea, lucrurile au luat o întorsătură neașteptată. În timp ce mă pregăteam să cumpăr biletul de întoarcere în India, am simțit o neliniște profundă, ceva ce nu-mi dădea pace. În rugăciunile mele am cerut călăuzirea Domnului și am simțit clar îndemnul de a mai aștepta.

Între timp, situația geopolitică din regiune s-a schimbat dramatic. Conflictul dintre India și Pakistan s-a intensificat, existând schimburi de focuri și distrugeri majore de ambele părți. Deși India nu a închis încă granițele, am decis să mai aștept până când situația se va stabiliza.

În această perioadă de așteptare, Dumnezeu a lucrat în mod minunat. Am cunoscut persoane care au o dorință profundă să vadă personal lucrarea din India. Printre ele se află și o soră care se roagă de foarte mulți ani pentru India și care speră să ajungă acolo în luna octombrie sau noiembrie a acestui an. Să ne rugăm împreună ca Domnul să deschidă toate ușile necesare, astfel încât ea să vadă cu proprii ochi lucrarea pentru care a mijlocit cu atâta credincioșie.

De asemenea, în ultima scrisoare menționam despre un tânăr din România care anul trecut a fost în India timp de aproximativ trei săptămâni. Acum, el dorește să revină și să aducă cu el și pe altcineva. Această situație mă face să vă încurajez și pe dumneavoastră să vă gândiți serios la posibilitatea unei călătorii pe câmpul de misiune, chiar și pentru o perioadă scurtă. Ar putea fi chiar o incursiune în India, ca să vedeți personal locurile și lucrarea pentru care v-ați rugat atât de mult. Cineva spunea foarte frumos că atunci când înălțăm rugăciuni pentru o țară, un oraș sau un sat, Domnul nu va întârzia să răspundă, și deseori ne va duce chiar în locul respectiv pentru a experimenta direct lucrarea Lui.

În încheiere, vă rog să mă purtați în rugăciunile dumneavoastră, ca Domnul să mă călăuzească în toate deciziile mele și să îmi călăuzească pașii exact acolo unde El dorește să fiu.

Vă mulțumesc din toată inima pentru susținerea financiară constantă și pentru rugăciunile pe care le înălțați către tronul de har al lui Dumnezeu.

Cu dragoste în Hristos,

Cecilia / ciciromania@gmail.com

Peru

La adunarea din San Fausto

Relatare misionară din 10.06.2025

Călătorii, slujire și încercări

Vă salutăm și vă îmbrățișăm cu mult dor de pe meleagurile Perului. Vă mulțumim că sunteți alături de noi, ne susțineți, vă rugați pentru noi.

Iată că a sosit timpul să vă mai spunem câte ceva despre noi, pentru că mereu avem nevoie de rugăciune, dar și de mai mulți lucrători care să ni se alăture.

Pe 26 martie, Raul a călătorit la Pucallpa unde s-a întâlnit cu Marcus și împreună au fost la o întâlnire cu frații misionari suedezi ca să coordoneze lucrarea din comunitățile native unde Segadores a construit biserica. De asemenea, a profitat să-l viziteze pe misionarul nativ Tito Pacho și familia sa pentru a-i încuraja în lucrarea la care au fost chemați.

După aceea a vizitat un tânăr nativ chitonaua, pe nume Wilson, cu scopul de a-l încuraja și motiva să se apropie tot mai mult de Domnul. Încă nu este posibilă mutarea acestui trib în alt loc mai sigur. Continuați să vă rugați ca Domnul să facă posibil acest lucru dacă acesta este planul Său. După aceea Raul s-a întors în Lima.

Apoi, pe 14 aprilie Raul a călătorit la tribul asaninka din Aoti. Scopul a fost să ajute familia Nagy la lucru, să-i încurajeze pe ei și pe cei din comunitate. A fost o călătorie scurtă de 4 zile, după care a revenit la Lima.

În fine, pe 22 aprilie, Raul a pornit spre San Fausto unde s-a întâlnit cu Marcus și cu fratele Manuel, cu scopul de a coordona o echipă de medici care vor veni din Chile să ajute oamenii din San Fausto. De asemenea, au transportat materiale de construcție pentru a construi o baie mai aproape de casa misionară. Munca a fost foarte grea. Un camion a adus toate materialele din Pucallpa până la ferma lui don Juan, iar de acolo au trebuit cărate în spate până în port, încărcate în barcă și apoi duse în portul comunității. De acolo, au trebuit să le descarce și să le urce sus, la casa din comunitate.

Fraților, a fost o muncă foarte grea, dar Domnul a mișcat inima oamenilor din comunitate și au venit să ajute. În timp ce Raul cobora cu greutate în spate spre port, a alunecat și a suferit o întindere musculară la mijloc, rămânând cu o durere puternică. Marc i-a aplicant un unguent, a luat și un medicament, dar a continuat munca pentru că nu se putea sustrage de la treabă.

Seara se strângeau la adunare și Marc continua studiul cu ei. Durerea lui Raul creștea pe zi ce trecea. Când a ajuns în Pucallpa, Adina l-a dus la urgențe, unde i-au pus o perfuzie care nu a avut prea mare efect. Mulțumim Domnului că Adina a reușit să-i cumpere bilet de avion și astfel Raul a putut să ajungă în Lima pe 2 mai. Când a ajuns acasă, abia am reușit să-l urc scara până la etajul doi unde locuim. Au fost câteva zile cu dureri foarte mari, dar mulțumim Domnului că ne-a ajutat să trecem cu bine și peste aceasta. După câteva injecții, creme și comprese calde, s-a simțit mai bine și a putut să meargă cât de cât binișor.

Pe 3 mai a ajuns la noi sora mea cu băiatul ei și o prietenă a surorii mele. După câteva vizite prin Cusco și Machu Picchu, s-au întors în Lima și au plecat în junglă în Aoti. Au vizitat biserica din Aoti și Ciontakiari, după care s-au întors în Lima. Mulțumesc Domnului pentru timpul frumos petrecut cu sora mea. Pe 23 mai, sora mea s-a întors acasă, iar Raul a călătorit la Pucallpa unde s-a întâlnit cu Marcus pentru a-l ajuta cu ultimele pregătiri înainte de călătoria spre Lima. Au venit amândoi cu mașina, călătorind împreună două zile. Mulțumim Domnului că au ajuns cu bine în Lima, după care familia Dumitru a plecat în România, unde a ajuns cu bine.

Pe 17 iunie Raul va călători la San Fausto pentru a pregăti locul de găzduire pentru echipa de medici care va ajunge pe 21 iunie. Rugați-vă să aibă un timp binecuvântat și fără probleme. Domnul să pregătească apa și tot ce au nevoie. San Fausto este un loc izolat unde trebuie să duci toate proviziile necesare pentru o săptămână, deoarece acolo nu sunt magazine. Apa depinde de ploaie. Dacă plouă, este apă, dacă nu plouă, nu este apă. Domnul să dea har ca medicii să fie mulțumiți cu ceea ce se poate oferi. Domnul să le dea putere lui Raul și Manuel și persoane dispuse să îi ajute cu tot ce au nevoie.

Noi, ca familie, suntem bine. Mulțumim Domnului că harul Său ne este îndeajuns. Probleme de sănătate avem toți și cât suntem pe pământ nu suntem scutiți de probleme, dar nu suntem singuri și acest lucru este minunat. Briana continuă studiile la facultate. Nu este ușor, dar Domnul îi dă har. Rugați-vă ca Domnul să o ocrotească de orice pericol. Filip s-a adaptat destul de bine la liceu și partea bună este că este aproape de casă. Merge și se întoarce pe jos. Cât despre mine, Aura, mulțumesc Domnului pentru harul și puterea pe care mi le dă zi de zi.

Vă mulțumim din toată inima că vă rugați necurmat pentru noi, ne susțineți financiar din puținul dumneavoastră și simțim dragostea dumneavoastră pentru noi. Rugați-vă pentru mai mulți lucrători, căci este mare nevoie. Domnul să facă trezire în biserici și să scoată lucrători.

Vă iubim și vă îmbrățișăm cu dor,

Raul și Aura, împreună cu **Briana și Filip Tello** /
auratrascuperu@yahoo.com

Relatare misionară din 17.06.2025

Stânca veacurilor

„Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! Ale Lui sunt înțelepciunea și puterea. El schimbă vremurile și împrejurările, El răstoarnă și pune pe împărați, El dă înțelepciune celor înțelepți și pricepere celor pricepuți.” Daniel 2:20-21

„Tu vei ține în pace deplină pe cel care se sprijină pe Tine, căci se încrede în Tine. Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci El, Domnul este Stânca veacurilor”. Isaia 26:3-4

Urmărind evenimentele în curs de desfășurare din această zonă fierbinte a Orientului Mijlociu, un cântec de biruință se înalță din fiecare fibră a lăuntrului meu... DOMNUL: Dumnezeul veșniciilor, Stânca veacurilor, Apărătorul celui asuprit, Judecătorul Suprem șade pe tron și nu dormitează. Brațul Lui puternic este la lucru, și cine-l va zice: „Ce faci”?

„Căci Domnul este un Dumnezeu care știe totul. Și toate faptele sunt cântărite de El...Căci ai Domnului sunt stâlpii pământului, și pe ei a așezat El lumea. El va păzi pașii preaiubiților Lui.

Dar cei răi vor fi aduși la tăcere în întuneric; Căci omul nu va birui prin puterea lui. Cei care se luptă cu Domnul vor fi zdrobiți în bucăți”. 1 Sam 2:3,9-10

Uniți acum, mai mult ca niciodată, am continuat ca și echipă să ne întâlnim de trei ori pe săptămână pentru a înălța rugăciuni și cereri fierbinți către Tronul de har. Domnul ne-a surprins într-un mod extraordinar în săptămânile precedente cu o lucrare de trezire în mijlocul nostru, așa cum nu am mai experimentat niciodată până acum la nivel de echipă, și poate chiar și individual. Duhul Sfânt a lucrat printre noi într-un mod incredibil, chemându-ne la sfințire, consacrare și re-dedicare Lui.

Dacă înainte rugăciunile noastre se concentrau mai mult pe nevoile noastre personale și cele legate de lucrare, acum, cu multă tandrețe Domnul ne-a redirecționat privirile doar spre Persoana Lui... arătându-ne că El pur și simplu dorea de la noi să ne bucurăm cu toată ființa noastră de Prezența Lui... să căutam cu ardoare doar Prezența Lui și atât.

O, ce bucurii de nedescris te învăluie, când uiți de tot ce este în jur, și te lași pur și simplu copleșit ore întregi de frumusețile Chipului Său... Mărturisesc că după acele momente extraordinare petrecute cu Domnul am realizat că Duhul Sfânt m-a atins personal și cu vindecare. De ceva luni bune, simțeam cum gânduri anxioase mă vizitau adesea pe neașteptate, fără voia mea - probabil ceva reminiscențe ale surmenajului psihic și luptei spirituale pe care le-am resimțit după evenimentele foarte intense pe care le-am experimentat anul trecut și despre care v-am povestit și în scrisorile anterioare. Acum sunt vindecată de ele, Slavă Domnului!

Această experiență mi-a întărit și mai mult convingerea că numai Domnul este izvorul oricărei vindecări, și când alergăm la El și ne refugiem la umbra aripilor Sale, acolo găsim pace deplină și înviorare! Cu siguranță re-conștientizarea acestui lucru îmi va fi de mare folos în lucrarea mea cu victimele de abuz și traume psihice profunde!

Un alt motiv de laudă la adresa Domnului, pe plan personal, este faptul că, după operația pe care am avut-o recent la mână, pentru excizia largă a unui nev melanocitar atipic (o aluniță) foarte suspect de melanom (cel mai agresiv tip de cancer de piele), rezultatul biopsiei a ieșit benign! Îi mulțumesc Domnului din toată inima și pentru aceasta!

O altă bucurie pe care vreau s-o împărtășesc cu dumneavoastră este faptul că am reușit să achiziționăm apartamentul mult dorit, pentru a-l folosi ca și adăpost pentru femei și copii - victime ale violenței domestice. Toată gloria și mulțumirile i Se cuvin numai Domnului, precum și copiilor Săi, care au contribuit cu multă dărnicie, pentru acest cadou minunat!

După cum menționam și în scrisoarea precedentă, este un

apartament duplex (parter + subsol) frumos și echipat cu materiale de calitate într-un bloc mai vechi, însă într-o zonă muntoasă uimitoare, foarte accesibilă, cu o suprafață interioară de aproape 300 de metri pătrați. Are 5 dormitoare, o sală de activități mare, un birou, o bucătărie încăpătoare și o grădina stil terasa foarte frumoasă! Bifează cam toate punctele de pe lista noastră de dorințe, și chiar mai mult!! Slavă Domnului!!

Fiindcă vânzătorul locuiește în altă țară, așteptăm ca acesta să vină foarte curând pentru a elibera apartamentul. Intenționăm să cumpăram și o parte din mobila existentă, care este încă într-o condiție bună, și avem în plan să zugrăvim partea de subsol a apartamentului. Domnul să facă posibil ca spațiul aerian să se deschidă cât de curând (datorită conflictelor din regiune momentan acesta este închis), pentru ca foștii proprietari să poată intra în țară. De asemenea cerem sprijin în rugăciune pentru ca actele de transfer de proprietate să poată fi efectuate într-un timp cât mai util, și pentru ca Domnul să ne ajute să achităm toate taxele și impozitele cerute, care în aceasta țară se aplică în totalitate cumpărătorului.

Cât despre actele asociației non-profit pe care suntem în curs de înregistrare, am primit vestea că s-au făcut ceva progrese, slavă Domnului! În momentul acesta dosarul nostru se află pentru aprobare la ministerul Muncii și Solidarității Sociale. Ne rugăm ca Domnul să lupte pentru noi și să reușim să obținem toate semnăturile necesare pentru aprobarea finală! Nu înțelegem de ce Domnul permite ca acest proces să fie atât de îndelungat, dar cu siguranță putem spune că în această perioadă de prea-lungă așteptare Domnul ne-a învățat să avem mai multă răbdare, și mai ales să lăsăm totul în mâinile Sale. Cu siguranță, El are un plan bun pentru noi, și chiar vedem deja o parte din rezultate!

Pe lângă cele menționate mai sus, ca și echipă, am văzut în mod clar felul cum Domnul ne-a folosit în toate aceste luni de «așteptare» și pentru a mijloci cu putere, într-un singur gând și inimă, pentru anumite persoane cheie, cauze locale dar și globale, pentru care Domnul ne-a cerut într-un mod clar și specific să ne luptăm în rugăciune. Nu mică ne-a fost mirarea să vedem cum lucrurile pentru care ne rugăm în mod specific și care păreau imposibil de realizat, le-am văzut ulterior împlinindu-se în mod extraordinar în fața ochilor noștri! Acest lucru ne-a întărit foarte mult credința în puterea și suveranitatea lui Dumnezeu, și ne-a oferit o nouă perspectivă asupra războiului spiritual și a stăruinței în rugăciune.

Pe lângă întâlnirile de rugăciune, am folosit timpul și pentru a continua pregătirea echipei și dezvoltarea noastră personală, prin anumite ateliere și instruiri de grup. Printre acestea se numără cursul de Prim ajutor și Resuscitare cardio-respiratorie oferit de Crucea Roșie, și alte cursuri folositoare pe următoarele teme: trauma și reabilitarea psihosocială, prim ajutor psihologic, dezvoltare pe diferite planuri, gândirea critică, rolul și statutul femeii în Islam. Pe lângă acestea, eu personal am participat la niște cursuri online foarte educative de dezvoltare profesională pe teme de genul: leadership transformațional, managementul cazurilor, protecția copilului, etc.

În mod ironic, pot spune, Domnul ne-a dat și ocazii imediate de a pune în practică lucrurile învățate în moduri neașteptate! De exemplu, în noaptea aceleiași zile în care participaserăm la cursul de «Prim ajutor psihologic», am fost chemată de urgență de colega mea Mary, pentru a veni în ajutorul celor două foste beneficiare Amy și Eleanor, care sunt încă sub grija noastră, și care locuiesc la apartamentul pe care l-am închiriat pentru lucrare încă de acum doi ani.

Acestea se aflau într-o stare profundă de șoc, după ce au fost victimele unui jaf armat petrecut în timp ce acestea mergeau pe stradă în apropierea locuinței. După multe eforturi, și o serie de metode de prim ajutor psihologic folosite, am reușit să le ajutam pe aceste fete să iasă din șocul traumatic atât de profund în care intraseră și din care nu își mai puteau reveni.

Vă puteți închipui că experiența acestui eveniment atât de stresant le-a marcat poate într-un mod și mai accentuat, având în vedere că acestea sufereau deja de multe sechele de pe urma traumelor complexe din trecut. Îi mulțumim Domnului pentru protecția Lui asupra celor două fete, care nu au fost rănite, deși s-a tras cu arma în timpul jafului (cu toate că, din nefericire, li s-au furat și banii, și actele de identitate). Atât Amy cât și Eleanor continuă să participe la cursurile de cateheză și ucenicizare de la biserică, și se roagă ca Domnul să le binecuvânteze cu o slujbă bună. Pe Eleanor o ajutăm cu lecții de calculator în momentul actual, și urmează curând să înceapă cursuri de limba engleză, pentru că visul ei este ca, ulterior, să devină asistentă medicală. Este un salt minunat pentru ea, având în vedere că, atunci când a sosit prima oară la noi la adăpost, Eleanor era analfabetă.

De asemenea, Domnul i-a dat îndemnul și curajul necesar lui Eleanor să își împărtășească credința în Domnul cu frații și mama ei (de religie islamică), cu care nu mai ținea legătura de o bună perioadă. A fost foarte mișcător să vedem bucuria de pe chipul ei în timp ce ne împărtășea aceste lucruri! Domnul să lucreze la inima lor și să le deschidă ochii inimii, pentru a-L primi ca Domn și Mântuitor în viața lor!

Amy, din nefericire, a trebuit să renunțe pentru o perioadă la cursurile de la facultate, pentru că nu mai putea face față psihic și emoțional, datorită unui val nou de persecuție din partea familiei ei abuzatoare, care, datorită credinței ei, a început să o amenințe cu închisoarea sau chiar și cu moartea. Domnul să potolească toate aceste duhuri rele care stau în spatele acestei familii. Din câte auzim de la Amy, aceștia sunt niște oameni extraordinar de corupți și periculoși, care se ocupă cu tot felul de activități ilegale și josnice. Îi mulțumim Domnului că El este acela care a smuls-o pur și simplu pe Amy din brațele lor acum 3 ani, când s-a refugiat la noi la adăpost, și tot El este acela care va continua să o protejeze mai departe!

În rândurile de încheiere, aș dori să vă reamintesc, scumpi frați și surori susținători prin **InfoMisionar**, cât de recunoscătoare sunt pentru toată slujirea pe care o faceți, alăturându-vă nouă în această lucrare minunată a Bunului Păstor, printre oițele pierdute și asuprite ale Orientului Mijlociu! Fără sprijinul dumneavoastră în rugăciune și financiar, nu am putea continua ceea ce facem! Domnul să ne ajute pe toți să ne păstram încrederea în El, și să rămânem necontenit așezați pe Stânca Veacurilor, indiferent de circumstanțe!

Cu multă recunoștință și rugăciuni,
Alina Vodă / dreambigger7@protonmail.com

Curs de prim ajutor

Grupul de femei care au primit pături

Relatare misionară din 18.06.2025

O perioadă mai dificilă

Dorim să mulțumim Domnului și dumneavoastră pentru dragostea nespus de mare pe care o aveți față de lucrarea din Zambia. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că se îngrijește zilnic de noi și ne poartă pe brațele Lui.

Soțul meu, Charlie, se simte mult mai bine. A avut o infecție gravă la picior și era în pericol să-și piardă piciorul. Medicul ne-a spus că dacă nu ajungeam urgent la clinică, Charlie și-ar fi pierdut piciorul și poate chiar viața în câteva zile. Nu știm cauza exactă a infecției, însă știm că Domnul ne-a ocrotit și ne-a purtat de grijă. Am fost la o clinică privată, unde niște medici congolezi au știut exact cum să îl ajute. A fost o perioadă dificilă, dar mulțumim Lui pentru sprijinul oferit în această perioadă grea.

Pompa solară și electricitatea. Încă de anul trecut ne-am confruntat cu probleme serioase privind electricitatea. Curentul electric este disponibil doar seara târziu pentru câteva ore. Adesea ne culcăm și ne trezim fără curent. Cu ajutorul lui Dumnezeu mergem înainte fără să ne plângem. Tot anul trecut am săpat un puț până la adâncimea de 50 de metri și am găsit apă. Ni s-a spus că am putea instala o pompă solară pentru a evita să rămânem fără apă atunci când nu avem curent electric.

În cele din urmă, am găsit în Lusaka o pompă solară de 1 HP și pe cineva dispus să o instaleze împreună cu câteva panouri solare pentru iluminat. Au urmat două luni dificile. Am achiziționat un invertor de 3.500 W și panouri solare, însă electricianul inițial ne-a înșelat, luând bani pentru materiale ieftine și neprezentându-se ulterior pentru instalare.

După o lungă așteptare și eforturi considerabile, am găsit pe altcineva care a instalat panourile solare și pompa. Acum avem acum suficient curent pentru frigider, câteva becuri în casă și iluminat exterior. Electrocasnicele mari precum boilerul și aragazul electric pot fi folosite doar când vine curentul seara sau noaptea. Recent, am așteptat până târziu în noapte să fac pâine. În timpul zilei gătesc strictul necesar la o butelie mică. Totuși, ne bucurăm că nu se mai strică mâncarea din frigider.

Colegiul Biblic. Suntem foarte bucuroși să vedem pastori, lideri și soțiile lor venind cu entuziasm la cursurile Colegiului Biblic. Femeile sunt învățate să gătească simplu și eficient, să fie chibzuite și să colaboreze strâns cu soții lor în slujire. Organizăm cursuri speciale pentru soțiile pastorilor, iar soțul meu ține separat cursuri pentru bărbați.

O problemă încă serioasă este influența vrăjitoriei și a tradițiilor eronate moștenite din generație în generație. De multe ori spun ”fac așa pentru că așa am moștenit... sau așa m-au învățat rudele...”. Le reamintim mereu: „Ce spune Biblia despre acest lucru?”

Recent, am început și cursuri speciale pentru cupluri, care s-au dovedit a fi foarte eficiente. Abordăm provocările cu care se confruntă și îi încurajăm să lucreze împreună în slujba Domnului. Este o provocare, deoarece multora le plac titlurile și pozițiile, însă ne dorim să-i echipăm să fie smeriți și eficienți în lucrare.

Săptămâna trecută am distribuit femeilor îmbrăcăminte second-hand și pături cumpărate special pentru ele. Îmbrăcămintea nouă este foarte scumpă aici, iar nevoia de pături este mare. Ziua temperatura ajunge pe la 28-30 grade, dar nopțile sunt destul de reci, temperatura coborând până la 10 grade, sau chiar mai jos.

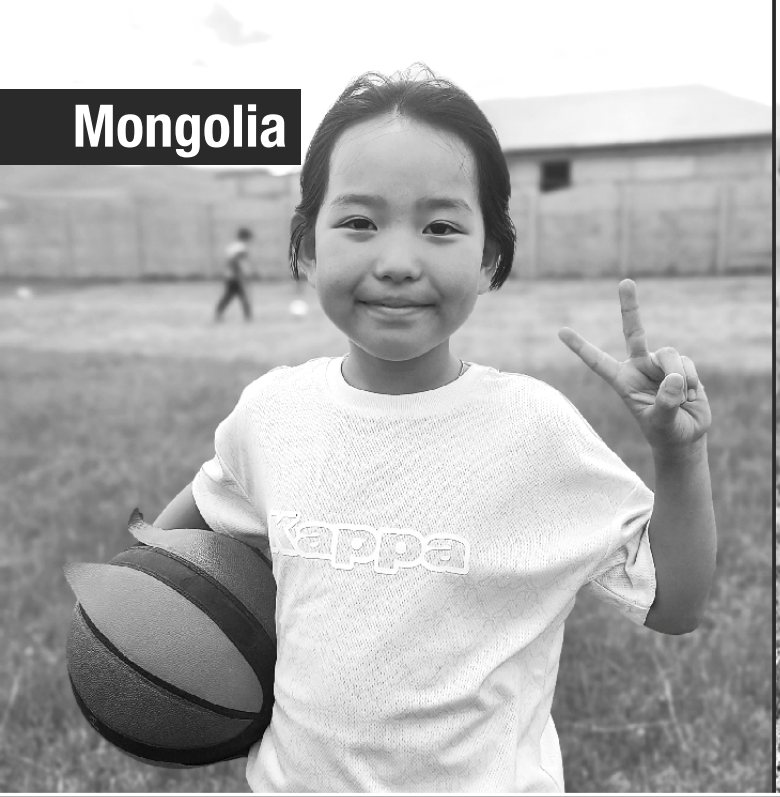
Dorim să fim o binecuvântare pentru frații și surorile de aici, ajutându-i cât putem de mult.

Vă rugăm să continuați să vă rugați pentru noi. Rugați-vă ca Domnul să ne păstreze sănătoși și plini de bucuria și pacea care vin numai de la El.

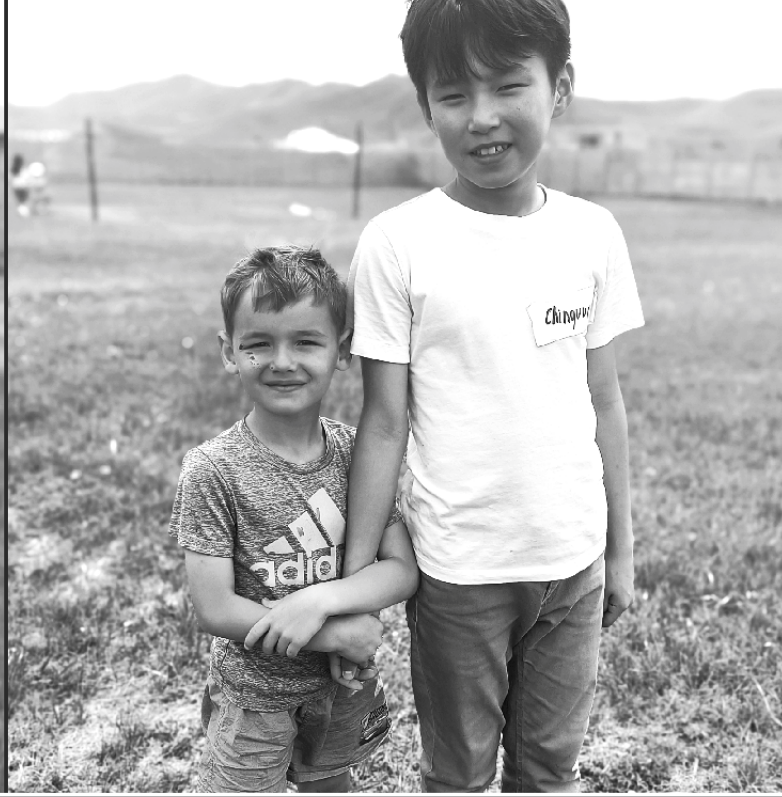
Vă apreciem enorm și vă mulțumim pentru tot ce faceți! Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze din plin!

Cu dragoste,

Maria și Charlie Rouch (Halip) / maria4zambia@gmail.com

Gegeen - o fetiță budistă care vine în tabără pentru al doilea an consecutiv

Ruben Șoldan și prietenul său mongol, Chinguun

Relatare misionară din 18.06.2025

Domnul poartă de grijă

Suntem prinși într-o perioadă intensă, plină de activitate, dar și de binecuvântări - și dorim să vă împărtășim câteva noutăți din Mongolia!

În luna mai, ne-am bucurat de vizita echipei de construcții, care a venit să ne sprijine în lucrarea de la casa de misiune. Dumnezeu i-a folosit pentru a realiza câteva reparații și îmbunătățiri absolut necesare. Voi aminti pe scurt câteva dintre acestea.

Acoperișul a fost complet înlocuit. Anul trecut, o furtună l-a deteriorat grav, iar reparația provizorie nu a putut opri infiltrațiile care afectau tavanul și pereții mansardei. Acum, totul este în siguranță!

Apoi, curtea a fost betonată, oferind un spațiu practic pentru activități. Sala de activități este 100% funcțională! S-a finalizat instalația electrică, s-au finisat pereții, s-a turnat șapa - spațiul este deja folosit cu bucurie.

Am achiziționat o centrală pe aer cald, care ne va permite să folosim sala și în sezonul rece, acesta fiind un pas important spre continuitatea lucrării în orice anotimp.

Suntem profund recunoscători Domnului pentru purtarea Sa de grijă și pentru toți cei care ne susțineți în rugăciune, cât și financiar. Lucrarea aceasta nu este a noastră, ci a Lui, iar noi suntem doar slujitori în mâna Sa.

Ne aflăm acum în mijlocul a două săptămâni intense de tabere - una de evanghelizare și una de ucenicizare - desfășurate alături de cea de-a doua echipă de credincioși voluntari români care ne vizitează pentru scurt timp. Suntem încântați de lucrarea pe care o face Domnul în mijlocul nostru, atât în copii, cât și în lucrători, dar recunoaștem și marea nevoie de har, energie reînnoită și înțelepciune de sus. Vă rugăm să susțineți în rugăciune această lucrare spirituală, pe care ne-am dori mult să știm că Domnul o va continua și desăvârși după ce zilele de tabără se vor sfârși.

În mijlocul acestor evenimente, continuăm să experimentăm un flux constant de oameni în viața și lucrarea noastră - oameni pe care Dumnezeu îi aduce pentru o vreme, apoi îi trimite mai departe.

În ultimele două luni, nu a fost aproape nicio duminică în care să nu ne luăm rămas bun de la o familie sau o persoană credincioasă ce a părăsit Mongolia definitiv.

De exemplu, zilele acestea ne-am luat la revedere de la Steven și MaryLyn, un cuplu care după pensionare a slujit 6 ani în Korea de Nord și 6 ani în Mongolia. Cu sănătatea șubredă și multe experiențe traumatizante se întorc acasă. MaryLyn a organizat neobosit sute de întâlniri cu surorile, dar și cu femei necredincioase. Steven are inimă pentru mentorarea tinerilor mongoli în domeniul academic și al carierei, dar și pentru oamenii străzii. Așa de multă simplitate, modestie și discreție am văzut la acești credincioși, încât nu putem decât să spunem împreună cu ei "Soli Deo Gloria!" și să anticipăm o zi când vor primi cea mai înaltă distincție în împărăție: "robi buni și credincioși". Să ne rugăm ca Domnul secerișului să scoată și alți lucrători la seceriș...

Am trăit multe momente speciale în care am reflectat la frumusețea Bisericii Domnului Isus - acel trup viu prin care suntem uniți cu frați și surori din toată lumea - dar și clipe emoționante de despărțire.

Ce minunată certitudine ne-a fost dată: o veșnicie împreună cu toți sfinții!

Pentru această zi și pentru toate cele ce urmează, ne agățăm de cuvintele din 2 Corinteni 9v8: „Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună."

Vă îmbrățișăm și vă mulțumim din toată inima că luați parte la înaintarea Împărăției.

Fie ca Domnul să vă răsplătească și să vă folosească acolo unde sunteți, spre gloria Lui!

Cu recunoștință,

Ani și Sami Șoldan / am.balaceanu@gmail.com

Drumul inundat

Relatare misionară din 19.06.2025

Inundații și activități intense

"... și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi... întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui..." Coloseni 1:9,11

Vă salutăm de pe meleaguri românești, unde am sosit acum o scurtă perioadă de timp. Dăm slavă lui Dumnezeu pentru purtarea Lui de grijă în lunga călătorie din Peru până acasă, în țară. În ultimele 2 luni am avut parte de multe situații în care am fost puși în tot felul de pericole și încercări care puteau să ne sperie ca să dăm înapoi. Am împărtășit despre situațiile respective cu diferite persoane care nu încetează să se roage pentru noi și am fost întăriți să nu ne temem. Am văzut fără urmă de îndoială mâna lui Dumnezeu la lucru punând o limită acestor pericole, ca doar să le simțim amenințarea, dar să nu ne atingă.

Chiar dacă nu mereu vă putem împărtăși tuturor nevoi specifice de rugăciune, vă îndemnăm să cereți mereu protecția și îndurarea lui Dumnezeu pentru noi.

Luna martie a fost o perioadă de încercare a răbdării și a tăriei mentale căci am trecut printr-o perioadă lungă și neașteptată de inundații. Casa noastră a fost înconjurată de ape și am devenit o insulă. Drumul dintre noi și lumea exterioară a fost acoperit de ape timp de mai multe săptămâni și nu aveam prea multe opțiuni de transport. Nu am suferit pagube. Dar datorită locației la periferia orașului într-o zonă sălbatică, și nefiind pregătiți pentru o asemenea situație nemaiîntâlnită, nu am avut acces la lumea exterioară decât foarte puțin. Am fost provocați să învățăm o lecție atât de necesară: în situații de urgență și greutate să nu stăm mulțumiți că noi ne descurcăm, ci să îi întrebăm și pe vecinii noștri dacă sunt bine, dacă au cele necesare sau nevoie de vreun ajutor. Noi am fost vecinii la care prea puțini s-au gândit.

Dumnezeu ne-a surprins prin bunătatea unor indigeni care au împărțit din prea puținul lor cu noi ca să ne ajute să putem trece cu bine perioada inundațiilor, să ne putem deplasa la oraș pentru a ne procura alimente, sau pur și simplu să mai vedem și alți oameni. Barca devenise în această perioadă un bun absolut necesar, dar imposibil de procurat, căci puținele existente pe piață se vindeau ca pâinea caldă. Singura opțiune de a ieși din casă era să depindem de bunăvoința și disponibilitatea unor oameni binevoitori.

Inclusiv pentru a călători spre trib a trebuit să căutăm soluții cât mai inventive precum deschiderea unor drumuri alternative prin pădure pentru a scoate mașina la drumul uscat, iar când apele au mai scăzut, să apelăm la vecinii care aveau un tractor cu care să ne transporte pe noi și bagajele noastre prin apele ce acopereau drumul până la mașină. Nici după 20 de ani de locuit în junglă nu încetăm să învățăm!

În tribul aşeninka locuim tot înconjurați de ape, dar acolo suntem pregătiți căci transportul normal se desfășoară în principal pe ape. În schimb am avut probleme din cauza râului care s-a umflat brusc de câteva ori de la ploile sezoniere și ne-a scufundat barca cu motorul din ea. Niște tineri curajoși și pricepuți la scufundat au reușit să ne recupereze ambele motoare de sub apă, iar Marcus a putut să le desfacă și să le curețe ca să fie pe mai departe funcționale.

Continuăm să investim în ucenicizarea persoanelor care declară că vor să meargă pe calea Domnului. E o lucrare care solicită mult timp, răbdare și dedicare. Ne bucurăm să îi vedem pe copiii noștri că înțeleg să participe și ei cu ce pot în procesul acesta. Și ei sunt parte din echipa misionară. Pe măsură ce cresc se plâng că nu le place să meargă din lumea civilizată în izolarea pădurii unde sunt supuși la multe limitări și la lipsa de confort cu care toți suntem obișnuiți. Trebuie să ne ocupăm inclusiv de motivarea lor pentru a dedica acești ani din viața lor cu bucuria că dau altora din preaplinul pe care ei l-au primit prin îndurarea lui Dumnezeu.

Rugați-vă pentru ei ca inimile lor să fie atinse de dragostea lui Dumnezeu pentru lumea pierdută care nu ar avea alte șanse de a-L

cunoaște, de nu ne-am duce noi la ei. Ephram care va împlini în curând 12 ani are cea mai mare provocare la această vârstă în lumea tribală. Copiii din generația lui sunt deja considerați adulți și au preocupări de adulți: abandonează școala, participă la toate bețiile și deja își caută parteneri de viață. E tare singuratic să nu ai cu cine împărtăși pasiuni și preocupări, fapt pentru care el depinde de noi să îndeplinim și rolul de prieteni de joacă.

Această lipsă de tovărășie din partea altor copii ca el este preocuparea noastră cea mai mare pentru Ephram. Mulțumim lui Dumnezeu că acum avem posibilitatea unei conecții satelitale la internet și în felul acesta copiii noștri pot comunica în afara junglei cu oameni dragi, fie rude, fie prieteni. Vă descriu aceste realități tocmai pentru a încuraja inclusiv învățătorii de școală duminicală să împărtășească asemenea motive de rugăciune cu copiii ce au pe inimă mijlocirea pentru misionari.

Bucuria cea mai recentă a copiilor noștri și a copiilor din sat a fost să achiziționăm niște biciclete pe care să învețe să meargă și să organizeze tot felul de concursuri. Încercăm în felul acesta să le oferim o varietate de activități sănătoase. Doar că dragul de biciclete face să avem copii sub fereastră de la ora șase dimineața până în apus.

O altă sursă de atracție a fost drona pe care Marc a îndrăznit să o aducă în sat. În contextul în care s-au reactivat poveștile despre "zburătorii" care le apar oamenilor pentru a le tăia gâtul și a le scoate grăsimea, mulți locuitori ai comunității și-au abandonat casele și s-au mutat la rudele lor în zona centrală a satului, aproape de noi. A fost interesant pentru ei să cunoască "zburătorul" care face poze fără să pună oamenii în pericol, și chiar s-au distrat privind cu drona de sus toate casele din sat și pe oamenii care ieșeau de sub acoperișuri pentru a încerca să înțeleagă cine îi urmărea. Tehnologia neînțeleasă poate fi interpretată în mod magic de către ei. Dar în momentul în care înțeleg cum funcționează devin dornici să o folosească și ei. Sunt și ei oameni care doresc să își facă viețile mai ușoare și mai confortabile.

Pe tema aceasta a progresului trebuie să menționăm că am ajuns în punctul în care, la insistențele și cu ajutorul prietenului nostru Timoteo am demarat proiectul construcției unei băi la baza de misiune din trib. Niciodată până acum nu ne-am permis un asemenea "lux" deoarece apa a fost întotdeauna cu o măsură foarte limitată. Dar, pentru că avem mai multe instalații de apă la dispoziție, a sosit momentul să avem și o baie normală în speranța că punctul acesta de slujire va deveni mai atractiv pentru cei care nu se pot adapta la condițiile precare. Latrina din curte a fost întotdeauna

Materiale pentru baia cea nouă

obstacolul peste care prea puțini au putut să treacă.

În sine, proiectul băii pare simplu, dar a ridicat o mulțime de probleme logistice. După cumpăratul materialelor în orașul Pucallpa a trebuit plătit un camion până la Bermúdez. De acolo, împreună cu lemnul și alte materiale, totul a trebuit adus în alte mașini cu capacitate 4x4, până în curtea vecinului Juan. Acolo a trebuit descărcat din mașini și încărcat în barcă, în mai multe drumuri, iar din barcă descărcat în sat. De pe malul noroios, toate materialele au fost urcate 80 de trepte și cărate până la locul șantierului.

Toate aceste operațiuni au costat foarte mult timp și bani, dar și motivarea multor persoane care să muncească în șir indian. Din fericire, Dumnezeu a pus în indigenii din San Fausto o dispoziție neobișnuită de a ne ajuta, ceea ce nu am mai experimentat până acum. Un ajutor neprețuit a fost iarăși colegul nostru Oscar care, împreună cu fratele Manuel, președintele misiunii noastre, a venit special de la Lima să îl ajute pe Marc la căratul lucrurilor și au petrecut câteva zile la San Fausto învățând rosturile gospodăriei și lucrării pentru perioada următoare cât noi vom fi în România. Faptul că în urma eforturilor, toate materialele au ajuns cu bine în bătătura noastră este în sine o minune de la Dumnezeu.

Ultima vizită la San Fausto de la începutul lunii mai a fost dedicată

Primind musafiri la San Fausto

Vizualizând imagini din dronă

Ephram vorbind cu doi copii nativi

începerii construcției propriu zise. Marc a lucrat intens o săptămână. După primele 4 zile singur, prietenul nostru Timoteo a reușit să vină de la Pucallpa și în doi au ajuns până în punctul dorit, adică fixarea învelitorii. Însă aceasta a însemnat un ritm foarte susținut, pe un soare dogoritor, care îi făcea să intre des la umbră și să consume mari cantități de lichide. Slavă Domnului că au reușit să pună acoperișul ca să lase totul protejat. Deși a fost o cursă contra cronometru pentru ziua ieșirii noastre din sat, au reușit să nu greșească nimic și nici nu s-au accidentat.

Continuăm să invităm diferite familii și voluntari să ne viziteze și să evalueze posibilitatea de a ni se alătura în această slujire. Noi ne rugăm pentru lucrători la seceriș, așa cum Domnul ne învață. În acest sens, vă punem înainte nevoia de a mijloci pentru o echipă mare de credincioși din Chile care au hotărât să slujească în sat la San Fausto timp de o săptămână în diferite nevoi: medicale, de construcție, lucrare cu femei și copii. Ne dorim ca oamenii să îi primească fără suspiciuni, să fie deschiși pentru a fi ajutați și mai ales să nu îi ignore petrecând sfârșitul lunii în beții nesfârșite căci e perioada sărbătorii celei mai importante din jungla peruană când au obiceiul să consume mari cantități de alcool neglijând orice alte responsabilități.

Înainte de plecarea noastră spre România am fost încurajați de modul în care Dumnezeu lucrează în viețile oamenilor cu care de atâta timp suntem în contact. Unul dintre ei este prietenul nostru Jonny B. care ne-a împărtășit istoria dureroasă a vieții lui care explica de ce, deși se declară creștin care crede în Dumnezeu, nu a fost niciodată botezat. El împreună cu toată familia lui ne-a cerut să facem cu ei lecții de catehism pentru că doresc cu toții să primească botezul creștin. El este un om influent și foarte respectat în zonă. O asemenea mărturie va avea un mare impact dacă se va întâmpla. Purtați-i în rugăciune pe el și toată familia să nu dea înapoi în decizia lor de a-L urma pe Hristos.

Am vrea de asemenea să vă rugați pentru bătrâna Elena care e izolată nu doar prin orbire, dar și prin puțina ei înțelegere. Am cerut special ca Dumnezeu să îi deschidă mintea căci vedem că îl caută din toată inima. Și ne-a surprins povestindu-ne de un vis straniu în care trei bărbați îmbrăcați în alb îi vorbeau și o puneau să se apropie de Cuvânt. La fel de uimitor e să vedem o persoană din generația ei atât de deschisă pentru a comunica lucruri de inimă. Sunt semne clare că Domnul e la lucru în viața ei. Ne rugăm să poată cunoaște mântuirea.

Dintre cei tineri vrem să îl menționăm pe Darío. El e un tânăr tare împărțit, cu o copilărie dureroasă, dar în care vedem tânjirea după o viață creștină. Viciul îl ține legat, dar vede nevoia de schimbare pentru a fi un exemplu bun pentru copilașii săi și pentru armonie în viața de cuplu. Are nevoie de atingerea lui Dumnezeu și pentru aceasta îl menționăm aici ca să ne unim mai mulți în rugăciune pentru izbăvirea lui.

În lipsa noastră din sat am apelat la un tânăr evanghelist nativ cu o bună mărturie să viziteze satul și să încurajeze credincioșii. Noi îi vom acoperi toate cheltuielile ca el să meargă lunar în trib pentru câte o săptămână. Rugați-vă și pentru el ca să fie serios și ca prezența lui să îi provoace pe cât mai mulți dintre foștii noștri elevi să se apropie de Domnul despre care au învățat de mici copii.

În încheiere dorim să vă mulțumim celor care lună de lună ne sunteți alături financiar și prin rugăciuni. Suntem plini de recunoștință că în toate situațiile prin care am trecut din luna martie și până în prezent nu am dus lipsă de nici un bine, datorită purtării de grijă a lui Dumnezeu prin copiii Lui.

Vie Împărăția Lui!

Cu drag,
Marcus și **Adina,** împreună cu **Ephram** și **Dominic Dumitru** / marcusdumitru@yahoo.com

Finanțe infoMISIONAR

"... această lucrare ... o săvârșim spre slava Domnului ...
În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belşug de ajutoare, de care îngrijim.
Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor." - 2 Corinteni 8v19-21

Pentru că dorim să fim transparenți cu privire la modul în care folosim donațiile pentru susținerea lucrării de misiune, prezentăm alocarea acestora pentru perioada **1 aprilie - 30 iunie 2025**:

- lucrarea din Peru / Marcus şi Adina Dumitru - 20.800 lei;
- lucrarea din India / Marian şi Luiza - 23.700 lei și 900 euro;
- lucrarea din Zambia / Maria Magdalena Halip - 15.600 lei;
- lucrarea din Mexic / Narcis şi Sara Dragomir - 14.900 lei;
- lucrarea din Orientul Mijlociu / Alina Vodă - 14.900 lei;
- lucrarea din Peru / Raul și Aurelia Tello - 21.300 lei;
- lucrarea din India / Cecilia - 9.300 lei;
- lucrarea din Mongolia / Ani și Sami Șoldan - 14.800 lei.

Pentru cheltuielile cu tipărirea și distribuirea prin POȘTA ROMÂNĂ a revistei **info**MISIONAR nr. **174** s-a alocat suma de 8.000 lei.

• Precizăm că alocarea banilor pentru diferitele lucrări misionare se face ținându-se cont de dorințele donatorilor și de nevoile pe care le cunoaștem.

Responsabili departament financiar:
Daniel Coteanu - 0740.294.727
şi Lucian Adam - 0744.492.185

• Pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să contribuiți la apariția revistei **info**MISIONAR, precum și la sprijinirea lucrării de misiune internațională, vă anunțăm că puteți trimite donații în conturile **Asociației Info Misionar** - C.I.F.: 50585459

RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 - lei

RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 - euro

RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 - usd

deschise la **Raiffeisen Bank**.

Dacă este posibil, vă rugăm specificați lucrarea pe care doriți să o sprijiniți. În descrierea tranzacției bancare, indiferent dacă precizați sau nu numele lucrării sau misionarului susținut, este necesar să specificați: **"donație pentru susținerea proiectelor misionare ..."**!

• ECHIPA

Madi Roman, Mihaela Dincuță,
Anca și Teodor Toculeț, Daniel Coteanu,
Claudia și Lucian Adam

• CONTACT

0744.492.185 // luci_adam@yahoo.com

• Tiraj tipar: 3.600 buc